

Sygn. akt IV U 381/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Teresa Głód

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

1/z dnia 3 października 2017r. znak (...), (...), (...), (...), (...)

2/ z dnia 25 października 2017r. znak (...)

3/ z dnia 10 listopada 2017r. znak (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje odwołującej B. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01 sierpnia 2017r. do 21 listopada 2017r.;

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na rzecz odwołującej B. W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt IV U 381/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 marca 2018 r.

Decyzją z dnia 3.10.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił odwołującej B. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26.07.2017 r. do 7.10.2017 r.

Decyzjami z dnia 25.10.2017 r. i 10.11.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił odwołującej B. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8.10.2017 r. do 21.11.2017 r.

Pismami z dnia 18.11.2017 r. i z dnia 24.11.2017 r. B. W. złożyła odwołania, w których wniosła o zmianę w/w decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres.

W uzasadnieniu zarzuciła, że organ rentowy pominął art. 7 o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Przepis ten przyznaje uprawnienie do zasiłku chorobowego osobie, której niezdolność do pracy wystąpiła nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego. A taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu podano, iż zatrudnienie odwołującej się w firmie (...) S.A. w Z. ustało w dniu 20.07.2017 r. Natomiast po tej dacie odwołująca kontynuowała działalność gospodarczą stanowiącą tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym. Pomimo tego odwołująca nie była zgłoszona do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

B. W. nie przysługuje więc zasiłek chorobowy zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ponieważ kontynuowała działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Odwołująca wprawdzie zawiesiła działalność gospodarczą z dniem 1.08.2017 r. jednakże organ rentowy podjął wątpliwości co do faktycznego zawieszenia działalności z uwagi na fakt, że strona internetowa tego podmiotu gospodarczego jest nadal aktywna i aktualizowana na bieżąco a jako osoba do kontaktu podana jest odwołująca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. W. była objęta do dnia 20.07.2017 r. obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) S.A. w Z..

Po zakończeniu stosunku pracy stanowiącego podstawę ubezpieczenia chorobowego odwołująca kontynuowała działalność gospodarczą pod firmą (...) – (...).

Z powodu choroby odwołująca była niezdolna do pracy od dnia 26.07.2017 r. do dnia 21.11.2017 r.

(bezsporne)

Od dnia 1 sierpnia 2017 r. odwołująca zawiesiła działalność gospodarczą. Od 1 sierpnia prowadzenie przedmiotowej działalności (Pokoje Gościnne – (...)) przejął mąż odwołującej P. W..

(dowód: wypisy z (...) k. 20-21, zeznania odwołującej k. 34)

Dowody z dokumentów w postaci akt ZUS Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na okoliczność, że stanowiąc dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (art. 244 k.p.c.) oraz tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia (art. 245 k.p.c.), korzystają z domniemania autentyczności i prawdziwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującej się gdyż są one zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i logiki a ponadto znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie. Przedłożone wypisy z (...) potwierdzają, że odwołująca zawiesiła działalność gospodarczą, którą przejął następnie jej mąż P. W..

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest częściowo zasadne.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 7 tejże ustawy zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała:

- nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego,
- nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, w razie choroby zakaźnej... (schorzenia oznaczone kodem E).

Art. 13. ust 1 punkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa stanowi, że: Zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy: kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Niewątpliwie prowadzona przez odwołującą działalność gospodarcza stanowiła tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Działalność ta była prowadzona do dnia 31 lipca 2017 r. choć odwołująca osobiście nie świadczyła pracy z uwagi na stan zdrowia. Tak więc do dnia 31 lipca 2017 r. odwołującej nie przysługiwał zasiłek chorobowy z uwagi na treść art. 13 ust 1 punkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Wspomniana wyżej działalność gospodarcza została przez odwołującą zawieszona z dniem 1 sierpnia 2017 r. Działalność ta była nadal kontynuowana przez męża odwołującej od dnia 1 sierpnia 2017 r. Zmiana ta wynikała z faktu, iż odwołująca z uwagi na stan zdrowia nie była zdolna do prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym odwołująca nie miała już od 1 sierpnia 2017 r. tytułu do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Niezdolność do pracy odwołującej trwała bez przerwy dłużej niż 30 dni.

Mając na uwadze powyższe Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił częściowo decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.